



Koninghlycke triomphe van sijne doorluchtighe hoogheydt Carolus IV. hertoch van Lothryck, Barri &c. nu koningh door het af-schieten van den voghel der coloveniers gulde binnen Brussel : waer-inne alle vieringhen, beschincken, blijde feesten ende triom[p]hante spelen (welcke gedurende sijne koningh-feeste zijn op-gericht) verhaelt worden

<https://hdl.handle.net/1874/19314>

24. 527
KONINGHLYCKE
TRIOMPHE

Van Sijne Doorluchtighe Hoogheydt

CAROLVS IV.

HERTOGH VAN LOTHRYCK, BARRI, &c.

UB 701. NV

KONINGH

Door het af-schieten van den Voghel der Coloveniers
Gulde binnen Brussel.

waer-inne alle Ateringhen / Beschincken / Blijde
Feysten / ende triomhante Spelen (welcke gedurende sijne
Koningh-feeſte zijn op-gericht) verhaelt worden.



TOT BRVSSSEL,
By Guilliam Schenbelg / ghezwozen Drucker ende Boeck-
verkooper / op den Anderlechtschen Steen-wegh /
by de Hoofse. 1649. Met Permissie.

CAROLO IV.
PRINCIPI SERENISSIMO,

LOTHARINGIÆ ET BARRI

D V C I,

N V N C

R E G I

DEI AC VLATO SCLOPETARIORVM

Guldæ pſittaco ſalutem, felicitatem, Victoriã,
& Regis nominis omen, vovet & precatur.

Sereniſſimæ Celfitudinis Veſtræ

Obſervantiſſimus cultor ac cliens,

PETRVS SVETMANS BRUX.

EPIGRAMMA.

Omen inest glandi referunt te CAROLE Regem
Dejacularis Avem, quin; GODEFRIDVS eris
Tres hic Aves telo, tu glandi deiicis unam
Fors omen majus ferrea donat Avis.

CHRONICON.

CAROLVS LOTHARINGIÆ DVX

HOC DEIECTO PSITTACO

R E X

N V N C V R A T V R.

GHE.



G H E D I C H T
O P D E T R I O M P H A N T E
K O N I N G H - F E E S T
V A N D E N
H E R T O G H V A N L O T H R Y C K.



Omt ghy Poëten komt/ begheeft u om te prijzen
Een Koninghlijck triumph/ wilt uwe konst bewijzen/
Beschijft dees Koningh - feest/ en bzenghet in het
licht

Wat spelen datter zijn te Brussel op- ghericht.

Heer K A R E L hoogh van stam upt Koninghs bloet gespyzoten/
Hertogh van Lothzingshs Rijck van vanden berstooten/

Wie booz het Oostrijcks Hups sijn lijf te pande gheeft/

Als Koning h wordt ghe- cert daer hy tot Brussel leeft :

Want alsoo dooz 't ghebruyck van langhen tijdt van jaren

Men tot den Voghel- scheut de Guldens siet vergaren/

En wie den Voghel dan van boben neder- trefst/

Als dat men om dit seyt als Koningh hem berheft.

Met de Colobeniers sich Hertogh K A R E L stelden/

Waer hy den vierden scheut den Voghel neder- velden.

Dē scheut geeft hem 't geluck/ men roept Heer Koningh leeft/

Een ieder hem den wensch van rechten Koningh gheeft.

Den Voghel wordt ghebraght/ men gheefsten hem in handen/

Een ryckelijcke ghift den bzengher krijght te pande.

De Heeren rondt-om hem die wenschen hem gheluck/
 En prijfen sijne daedt van soo een konstigh stuck.
 Men sagh een goude Boock op sijne schouder's hanghen/
 Den Voghel op den hoet. De lieden met verlanghen
 Die wenschen hem te 'ien als Coningh op-ghestelt/
 Die met den vierden scheidt den Voghel hadt ghevelt.
 De Broeders altemael en Dekens van de Gulden
 Den Hertogh K A R E L dan booz huinen Koningh hulden :
 Sy wenschen hem gheluck/ en stellen hem te baen/
 Den Koningh self te voet wilt met de Gulde gaen/
 Hy volght hun achter-naer/ tot alle mans behaghen/
 Den Hoofst-man van de Guld' sagh men den Voghel dzaghen.
 Al waer- men hem beschonck roept- mē/ Den Koningh dzinckt/
 Leeft K A R E L, Koningh leeft/ van alle kanten klinckt.
 De Gulde-kamer op is hy met hun ghetreden/
 Ter maeltijdt/ naer 't ghebruyck/ en naer der Gulden zeden/
 Al waer dan is gheschiedt soo veel ghenucht en vzeught/
 Als ghy die sulcks verstaet ghenoech bedencken meught.
 Men heeft een' gouden kop vol rijn'schen wijn sien schincken/
 Den Koningh trock sijn zweerdt/ en soo sagh- men hem dzincken/
 Tot Sint Chzistoffels eer 't Colobenters Patroon/
 Den Eeldom trock oock zweerdt tot boozstandt van de Croon :
 De deghens met gherucht tot sijnder ceren kloncken/
 Een-ieder in het rondt heeft upt den kop ghedzoncken.
 Men trommelt/ men trompet /men schreuwter al om 't meest/
 Men hoozter niet dan vzeught op dese Koningh- fcest.
 Als dit nu was volbzaght zijn sy hem gaen ghelijden
 Tot rechte naer sijn Hof/ alwaer dat hem verblijden
 Sijn Dochterken verciert met eene lauwer- kroon/
 Die sy haer' Vader schonck booz Coninghlijcken loon.
 Dan binnen in het Hof was 't weder al vol vzeughden/
 Sijn' Heeren en sijn volck hun om het meest verheughden :
 Men schonck/ men dzonck den wijn in grooten oberbloedt/
 Al wie daer was ontrent was blijde van ghemoedt.
 Men vierde booz het Hof/ de peck-tonnen die bzanden/
 Al hadt daer self gheweest een Coningh van de landen.

Des ander-daeghs daer-naer soo komt de Magistraet
Hem eeren met den wijn/ tot puyfingh van sijn daet.
De Gulde broeders al des avondts wedetomme
Zijn t'samen triumphant tot in sijn Hof ghekomen/
Elck om het best versien van kostelijck bancket/
't Welck sy booz een present hem hebben booz-gheset.
Sy zijn seer vly ont haelt en willekom gheheten/
Den Coningh met hun al ter tafel is gheseten:
Men dzinckter in het Hof/ men vierter booz de poozt/
Daer wirt geen ander schreeuw als Coningh-dzinck gehoort.
De vzeught en nam gheen eynd'. Des ander-daeghs is komen
De Gulde met een' Mey een' kostelijcken Boome/
Een' boom die appels dzoegh ghewassen uyt natuer/
Die cierden tusschen 't loof het boomkens schoon figuer :
Sy komen hier med' boozdt tot binnen in den Hobe/
Daer schoten sy met kracht dat schier de muren kloben.
Het is we'er nieuwe sceft/ men maecht we'er nieuw ghenuecht/
Den vierden dagh die volght/ daer volght oock nieuwe klucht/
Men vzeughter we'er bancket/ 't is weerdt om te aenschouwen/
Elck man van de ghebuert' gheselschapt met hun vrouwen
Die zijn seer schoon berepdt naer 's Coninghs Hof ghegaen/
Daer hunden Coningh heeft seer blijdelijck ontfaen :
Men eet/ men maecht goed' cier/ men doeter niet dan suppen/
Men tapt/ men schept den wijn uyt tonnen en uyt kuppen/
De buymen slaen sy in/ en scheppen soo het nat/
Den wijn loopt langhs de sael/ die-men met voeten trat.
Het vier-werck heel de straet blijft al den nacht dooz blaken/
Men sieter niet dan blam/ de vier-pijlen die kraken:
Het volck met groot gherucht die zwelmen achter straet/
Den Koningh oock aen hun veel goudt in gribbel slaet.
Hy heeft een' waghén noch tot meerder vzeught doen laden/
Met een seer groot stuc wijns/ en heeft het 's nachts seer spade
Doen voeren langhs de straet dooz de gheheele stadt/
Een ieder-een wie wou die tapte van het vat.
Dit duerde al den nacht/ tot 's mozghens booz den daghe/
Soo dat den dagh de vzeught heeft schijnen te verjaghen.

Maer

Maer 't ghen' noch volghen sal dat maectt-men nu bereydt/
Tot dat de Kermiss komt/ daer ieder naer ver beydt.

Maer dit soo heeft de Son met haren gulden waghen

Twelf-mael den duyst ren nacht van 't aertrijck komē jagen.

Al watter was van nood' wordt tusschen beyd' ghemaectt/
Ter wijl' een ieder-een naer de triomphe haectt.

DEn feest dagh die quam aen/ wanneer men plagh te bieren

De Kermiss in de Stadt: den Omgangh naer manieren

Die wordt we'er op-gherecht/ waer-in dat moeten gaen

De Guldens al le bijf met wapenen ghelaen.

Men houdt de oud' costum/ so volghen hunnen keere/
Eck' Coningh volght sijn Guld' met groote p'acht en eere.

Den Gulde was vooz-by/ de tweede volghde naer/
Waer-in dat dees triomphe te sien was al te gaer.

Trompetters quamē vooz/ en ketel-trommels mede/
Waer naer een compagni van kuyters quam ghereden :

So waren ghemontceert/ ghelarnaest tot den sandt/
Eck' heeft een blanck righ zweert kloeckmoedigh in de handt.

Seer kostelijck bereiert dees kuyters t samen rijden/
Eck' is schoon op-ghekleedt met rocken van geel sijde :

De wapens zijn vergult met 't Cruys van 't heyligh Landt/
Den storm hoet oock bereiert met pluymen triomphant.

Maer dese schoone schaer volght eenen grooten Waghen/
Waer-op de Wereldt wordt met de Fortuyn ghedraghen :

Fortuna op den bol haer sepl' zwiert in de lucht/
Ghetoghen wyt de lent' tot d'opperste ghenucht.

Dier Mans met een trompet rondt-om op heubels stonden/
Die blasen met gheweldt/ tot scheuren van hun monden.

Den Peerdt schoon op-ghestelt alleen den waghen treckt/
En die het Peerdt regeert oock de trompette steckt.

Van vooz stontt eenen Uyl, 't verwonderd' al de lieden/
Eck'-een in keuringh' is wat dat het magh bedieden :

Den Uyl bediet den nacht/ als hater van den dagh/
Het welck de droefheyt is/ die nu vernedert lagh.

De ghen' die vooz trompet/ is die wy Fama noemen/
Die nu de wereldt vooz dees Coninghs lof gaet roemen.

Den windt van elck quartier die op de Wereldt waecht
 Is oorsaeck dat Fortuyn van alle kanten draecht.
 Daer volght een Wendel naer met hondert vrome knechten/
 Ghewapent en bereydt om vooz hun landt te vechten :
 Op 't Wendel 't welck was zwert men dit gheschreuen vondt/
 Wy soecken 't Rozinghs Rijck te winnen metter stont.
 Sy waren ghemonteert met schoon schaer-laken kleeren/
 Met kruppen op den rugh/ het heyligh Rijck ter eeren/
 Waer dooz den Coningh tuyght dat hy is upt 't gheslacht
 Die eerthdts 't heyligh Landt verwonnen heeft met kracht.
 Een Lust-hof volght hier naer seer kostelijck van weerden/
 Die boozdt-ghetrocken wozt van vier sneeuw-witte Peerden :
 Men slater op de herp/ en op het luyt-gheklanck/
 Het schijnt der Musen Theo/ soo vzeughdigh is den sanck.
 Daer stont een Tafel op bedeckt met goude laken/
 Waer-upt spruyt een Fonteyn daer men kan wijn upt smaken/
 Dit springht den heelen wegh/ en loopt vooz alle man/
 Dat elck die 't maer en lust daer- van verbersehen kan.
 Een Spieghel wonder groot stont achter hoogh verheben/
 Waer-in dat weder schijnt den Waghen naer het leben :
 De Tafel en Fonteyn men in den Spieghel sagh/
 Elck siet sijn snaren-spel/ elck siet sijn luyten-slagh.
 Een wonderlijck bemerk men hier upt wilt bedieden/
 Als dat dit Coningh zijn maer spel schijnt vooz de lieden :
 Wat hy noch wesen sal misschien hier wozt ghespeelt/
 Als in den Spieghelooek hun spel wozt af-ghebeelt.
 Ses Speel mans volghen naer/ die speelden op schalmeyen/
 Als Satyrs op-ghestelt/ die al op Duplen reyen :
 Hier achter een stuck wijns op eenen waghen reet/
 Waer naer veel Edeldom volght als Ridderx op-ghekleedt.
 Noch volght hier achter hun een werck vol wonderheden/
 Een Waghen triumphant seer schoon van hout ghesneden/
 Van alle kant vergult/ met wapenen verciert/
 Waer-op tot meer ciract noch menigh vendel zwiert/
 Hy wozt ghetrocken boozdt van ses gheplachte Peerden/
 De manen schoon ghekemt die hanghen totter eerden/

Elick op de sterr' van 't hooft een' langhen hozen draecht/
 Met plupinen op den kop/ 't welck alle man behaeght :
 De toomen en 't ghetuygh met silber zijn beslaghen/
 En die de Peerden dwinght van booz staet op den Waghen/
 Maer eben woꝝdt elick Peerd noch van een' man gheleydt/
 Met rocken gheboꝝduert ghemaect van geele sijd'.
 Van bozen in 't ghesicht op desen Waghen stonden
 Twee Draken ober een/ die bysichten met den monde/
 En inussen dit ghespoock een' zwert en Arent sat/
 Die in den rechten klouw een' gulden Schepter hadt :
 Een Tafel stonter op met silbere pilaren/
 Waer- op seer veel ciraet en groote schatten waren :
 Daer staet een Cabinet met een bergulde Cas/
 Die konstigh was ghemaect van Chrystalijn ghelas.
 Een Koninghlycke Croon vol peelen t' allen kanten/
 Den Schepter met een Sweert oock vol van diamanten/
 Des Koninghs pelsen Rook men hier beneben siet/
 Het welck Jerusalem met 't heyligh Kijck bediet.
 Hondt om dit Cabinet staen vele byons Gasten/
 Bediedende hoe sy Jerusalem aen-tasten/
 Sy zijn ghewapent al met spiesen in de handt/
 Met boghen en met zwerct tot winningh van het landt.
 Nchter verheben sat ghe wapent tot de tanden
 GODEFROY DE BVILLON, verwinner van veel landen/
 Die eertyds met gheweldt verwon de heyl' ghe Stadt/
 Wanneer het Heydens volck die in 't ghebiect noch hadt :
 Sijn handt die hondt een Sweert/ sijn hooft een doazne Croone/
 Waer hy d' ootmoedigheyt heeft willen door' bethoouen/
 Verachtende de Croon/ den Mantel en den Staf/
 Ter eeren synen Godt/ die hem virtosi gaf.
 Daer ligghen rondt om hem en op den heelen Waghen
 Veel Turcken neer-ghelent/ verctoden en verflaghen.
 Van achter boben hem daer stont een jonghe Marghe
 In 't wit satijn ghekleedt/ die een bedietsel draecht/
 Sy heeft aen eenen pyl d'p Voghelen door' schoten/
 't Welck in de Wapen noch van Lothryck is besloten/

Dit tuyghet hoe GODEFR OY ghetrest heeft in de locht
 Op Voghels met een' scheut/ 't welck hem victozi bryght:
 Tot een ghetuyghenis gingh hy den scheut beghinnen/
 Dat hy naer 't' scheuts gheluck het hepligh Landt sou winnen;
 Wie weet nu wat gheluck den scheut van KAREL gheest/
 De hof verwacht wat groots soo hy den tijdt noch leeft.
 Een kostelijck schoon Peert twee Jonghelinghen leyden/
 't Welck sy soo houden vast met slupers van gheel sijde:
 Vier Pfers van het Peerdt van silver zijn ghesineet/
 Een' Sadel ghebozduert op synen rugghe leet.
 Van silver siet men 't Peerdt oock Steghel-reepen dzaghen/
 Den Coomen het Ghebet met silver zijn beslaghen.
 Een Pser handen voet van 't Peerdt getrocken wert/
 Het welck men wirp aen 't volck op 't eynde van de Merct.
 De Gulde volghet hier naer met pzaecht en grooter eere/
 Waer vooz Chzistoffel gaet in geel satijne kleeren/
 Wie van des Koninghs kost aldus was op-ghekleet/
 De Boeders met musquet te schieten zijn ghereet.
 Een' Sluper van geel zijd' hadt elcken man ghekreeghen/
 Met eenen Doet ghepluynt al van des Koninghs weghen.
 Al die de Gulde dient Fluyter oft Cambourijn/
 Zijn al om 't schoonsst' bereict met kleeren van satijn:
 De Crómels zijn oock nieut/ waer-op staet 's Koninghs wapen/
 Noch zijn in zijd' ghekleedt der Gulden Seck en Cnape/
 Eick dzaght op sijne bozst een schoone silv're Plaet/
 Waer-op des Coninghs schilt seer net ghesneden staet.
 De Ouderlinghen al hun vooz den Coningh boeghen/
 Die al om hunnen hals een goud' Medaille dzoeghen.
 Den Obersten der Guld' die men den Hooft man noemt/
 Met noch meer Edeldom neffens den Coningh komt.
 Den Coningh onghedeckt gingh met de Gulde treden/
 En heeft den heelen wegh ghegaen als d'ander deden:
 Een' Stöck van silver hy in sijne handen houdt/
 En heeft om synen hals een Broke schoon van goudt.
 Hy stelt sijn Croon op 't hooft/ alwaer hy wordt beschoncken
 Men schreut/den Coningh dzinckt/ tot dat hy heeft gedzoncken

Achter den Coningh gaen vier Jonghelighen schoon/
 Die draghen op hun hooft elck eene Lauwer-kroon.
 Nu volghter sijn Caros/ om sijnen Staect te meerren/
 Met ses schoon Peerden in/ een werck van grooter eeren/
 Want allen het beslagh was silver ende goudt/
 Dat gheen Monarch in 't landt soo schoonen Coets en houdt.
 Hy quam tot op de Merckt/ waer LEOPOLD VS byden/
 Om allen sijn triomph aensien te gaen oft rijden :
 Met een' Ambassadeur hy hem dyp ghiften soude/
 Tot boven op 't Stadt-huys/waer LEOPOLD VS stonde.
 Een' Een-hozen seer groot hy eerst mael heeft ghegheben/
 Hy was veel voeten langh/ ten minsten ontrent seben/
 Het was alsulcken stuck/ dat men in 't heele landt
 Alsulcken niet en vindt/ oft nimmermeer en vande.
 De tweede ghift die was een Boomken van laurieren/
 De derde was een Sim seer aerdigh van manieren.
 Men sagh den Coningh nu met d' ander boozder aen/
 Den Omgangh volghet hier naer/ ghelijck hy plagh te gaen.
 Hier hebt ghy nu in 't kort den meesten deel beschreven/
 Het welck Heer KAREL dus als Coningh heeft bedreven :
 Men maect noch meer bereet/ het ghen noch sal gheschien/
 Wanneer daer noch meer bzeught als nu sal zyn te sien.
DEn tweeden Sinnen-dagh die is hier-naer ghekomen/
 Men heeft weer een nieu spel van nieu triomph vernomen/
 Een Steeck-spel triomphant dat woeter op gherecht/
 Waer-toe dat hy bergaert had' menigh vromen knecht.
 Men wacht des avondts laet tot naer den neghen uren/
 Het volck kijckt t' allen kant op huysen en op muren/
 De Merckt is vol rumoer/ de sabel is ghespreyt/
 Alleenlijck tot het Spel de Ridderg men verbeyt :
 Sy komen eierlijck booz tot op de Merckt ghestreken/
 De Ketel-trommel slaet/ en de Trompetten steken.
 Den Capiteyn rijdt booz ghekleedt seer triomphant/
 Hem volghet een Compagni met tozsen in de hant/
 Hun Harnas is seer wit/ het schijnen silb're platen/
 Den Storm-hoet van-ghelijck die blinkt oock upter-maten :

Met

Met eenen zijden Rook zijn sp om 't lijf berciert/
 Een' Strick van silv're flourg op hunne schouderg zwiert :
 Sp rijden twee en twee de Merckt soo rondt en omme/
 De toztfen zijn in brandt. Paer hun noch ander komen/
 Als Turcken op- ghekleedt/ met Sabelg in de handt/
 Waer- uyt veel vier- werck vlieghe/ het welc seer kluchtigh bzak
 Deeg rijden soo al boozdt/ de Sabelg blijven branden/
 De Moozen volghen hun/ niet wit als aen de tanden/
 Die hebben in de handt hun pijlen ende boogh/
 Waer- uyt tot groot vermaeck altijt het vier- werck vloogh.
 Als dese zijn booz- hy soo volghter noch een schare
 Met musen op den kop/ ghekleedt ghelijck Tartaren/
 Elk eene knotse handt/ daer groote blam uyt spruyt/
 't Welck maect soo groot gherucht/ dat elk de ooren tuyt.
 Noeh hondert mang te voet ghehozen Lothertinghen
 Met hun seer triumphant dzy schoone Wagheng bzinghen :
 Den eersten van de dzy den Bergh Parnassus is/
 Die vol van snaer- gheklanck en soete vzeughden is :
 Den heelen Musen Chooz de dzy- maeg dzy Goddinnen
 Men op Parnassus hoozt hun soet musieck beghinnen.
 En Pegasus het Deerdt berepdt staet tot de vlucht/
 Waer- op Apollo speelt met lieffelijck gherucht :
 Clio die slaet de herp/ Melpomene de luyte/
 Thalia singht met stem/ Euterpe hoozt- men sluyten/
 Tersichore die speelt op eyters soet gheklanck/
 Errato maect ghetier met de mandol en sanck/
 Calliope men hoozt de clavi- cymbal raken/
 Vranic met haer spel oock soet gherucht kan maken/
 Polymnia oock speelt/ die d' ander wijst de maet/
 Apoll' die boben sat oock op de snaren slaet.
 Den Waghen rijdt soo boozdt/ vol vzeught en melodpen/
 Waer naer een' grooten Bol men sonder Deerdt siet ren :
 Het schijnt de Spheer des lochtg/ waer- op dat Son en Maen
 Met allen het ghesternt' en de twaelf Ceekens staen.
 Den derden Waghen volghet seer konstigh boben maten/
 Waer- op den Coningh self en vele Goden saten.

Van hoven staet een Sterk / het wilt den bliem zijn /
 Waer onder datter sat den grooten Godt / Iupijn:
 Iuno die sit naest hem / met Pallas hoogh verheben /
 Met Venus de Goddin : Pandora daer beneben
 En Mars den Oorloghs Godt men heel ghewapent siet /
 Met Bacchus, die sijn nat in goude schalen giet:
 Noch sit hier Ceres by met kostelijcke vruchten /
 Met noch meer hemels volck en Goden van ghenuchten.
 In 't midden van hun al een Tafel is ghedeckt /
 Versien van alle spijs / daer kost noch dronck ghevreckt.
 Dyt keisers van de Guld' van bozen sijn gheseten /
 Die met den Coningh al een 't tafel sitten eten.
 Al wie hier was ontrent / oft op den Waghen sat /
 Elk eene Lauwer-kroon op synen hoofde hadt.
 Den Waghe-man van booz die hiel tusschen sijn ermen
 Cupido, die de Feught in liefde doet verwerpen.
 Des Coninghs Pagiens al rondt-om den Waghen gaen /
 Met toitsen in de handt / en Turcksche kleeren aen.
 Des Coninghs Waghen quam tot booz 't Stadt-huys gereden /
 De Broeders van de Guld die quamen med' ghetreden.
 Den Coningh nam een Cop waer Bacchus wijn in schonck /
 Wt welcken hy tot eer van LEOPOLDVS dronck.
 De ketel-trommels slaen / en de Trompetten klincken /
 Het volck dat wenscht hem al dat hy gheluck magh drincken.
 Ter-wijlen dat hy drinckt gaet daer een Dier-werck af /
 Dat spertelt ende tiert / 't welck groote blamine gaf.
 Sy trocken van daer boozdt tot op de ander zijde /
 Waer al de Wagheng van met boet-volck bleven bijden:
 Den Coningh met eer-biedt hier van den Waghen reedt /
 En schreydde op een Peerdt / waer mede dat hy reedt.
 Men siet de Ridderg staen verspreydt in vier quartieren /
 Welcke den Coningh self gaet tot het spel bestieren.
 Den toom is in den mondt / 't pistool is in de handt /
 In d'ander een flambeaut / de welck ghedurigh brandt.
 De eerste Compagni die van Europa waren /
 Bevechten Africa met grouwelyck verbaren :

Sy schieten met 't pistool malkanderen op 't ijs/
Dat ieder staet verbaest van 't wonderlijck bedrijf.
Asia die komt dus America bestrijden/
De Noozen en den Turck men teghen-een siet rijden/
Sy loopen met gheweldt/ en schieten met gherucht/
Soo datter niet als blam en vier schijnt in de lucht.
Dit schieten wirdt ghestilt/ de Ridderz zijn verscheyden/
Eck op sijn eerste plaets van alle vier de syden.
Ter-wijl dat alle man naer boozder spel verwacht
Wozter op een Conneel een Ridder boozdt ghebzaght/
Van achter en van booz men hem ghemasschert saghen/
In d'eene handt een spies/ een schildt in d'ander dzaghen :
Dooz hem wirdt een wit Peerdt vast met den toom ghelijdt/
t Welck sonder sadel was/ daer niemandt op en rijdt/
Daer ginghen Monsters booz als Beiren en als Leeuwen/
Die dzaghen in hun handt al bzandende flambeerwen.
Dier in het wit ghekleedt/ elck schijnt te zyn een gheest/
Die dzaghen vier op 't hooft/ dat schier een-ieder bzeest ;
Het schijnt als helsch ghespuys tot strijdt en wzaeck ghenegen/
Den Ridder van 't Conneel veel vier wirp onder-weghen/
Men doegh hem by 't barrier/ alwaer dat hy bleef staen/
Tot dat hy van 't Conneelis op sijn Peerdt ghegarn.
Hy quam seer kloeck ghemoedt beroepen tot het strijden
Den boozomsten van den hoop/ om teghen hem te rijden.
Sy stelden hun tot spel/ en liepen teghen-een/
Dat dooz hun groot gheweldt elck lancei bzeect in twee.
Dit steeckspel nam een eynd/ waer naer dat sy ontstaken
De Sphcer den grooten bot/ den welck' men van sagh blaken ;
Het vier-werck sy inghter uyt met sulcken roock en blam/
Dat al wie 't maer aensagh daer groote bzeught in nam.
Vander twee Waghens van booz den Stadt huse bleven/
Tot dat het voer volck oock hun spelen hadd' bedzeven.
Sy komen teghen-een/ de Gulde van d'een zijd/
Waer teghens 't Lotrijckig volck in wapens staen bereydt.
Dooz elcke Compagni byz Mans met helcheerden
Soo kaupten teghen-een/ dat alle man verbaerden,

Fiſpen rondt-om hem die maectten groot ghetier/
 Want wyt den Vertisaen en ſprongher niet dan vier/
 De Guld' en 't Lozjckſ volck te-ſamen dan begoſten/
 Die met een groot gherucht al hui muſquetten loſten.
 Men heeſter noch meer ſpel/ en meer ghenucht gheſien/
 Het welck te langh ſou zyn om hier noch te bedien.
 Dees dozlogh ſonder ſtrijdt die was nu al in vreden/
 De Ridders in hun ord' zyn van de Merckt ghereden:
 Het doet volck volghter naer/ de Wagheng volghen oock/
 Men laet daer gheenen roof/ als blam/ en vier/ en roock.
L Of sy u koningh nu Heer KAREL vol ghenaden/
 Wy ſinghen uwen lof/ wy pryſen uwe daden/
 't Gemeyn volck ghy verblijdt/ de Bozghers ghy verheught/
 Al wie uw' Hooghheidt kent die pryſen uwe deught.
 Popt ſagh men in dit Landt van ober duxſent jaren
 Soo veel triumph en bzeught van eenen Coningh baren.
 Popt een' Monarch van 't Landt/ oft Coningh van het Rijck
 Bedzeben heeft een ſtuck het welck was dierghelyck.
 Ick wensch u Coningh dan met ſtem van al de lieden/
 Als dat dit Coninghs ſpel wat grooter magh bedieden/
 En dat u deſen ſcheut magh gheben het gheluck/
 Dat ghy het Chriſten rijk helpt bzeughen wyt den dreck.
 Ick wensch u Coningh noch dat ghy blijft Coningh leven/
 En dat den Heer aen u/ u Rijck magh weder-gheben/
 En dat de wereltd noch magh loben uwe daedt/
 nV konInCk Met V DeVght VerVVInt V VIIants qVaet.

ANDER IAER-DICHT.

HERTOCH CAROLVS VAN LOTRINCK
 Achten sll ConInCk nV Daer hll tot brVſſeL Leeft,
 VVant hll 't CoLoVenIers VogheL ghesChoten heeft.

't Suer keert in 't Suet.